

Sygn. akt IX W 3654/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2016 r. sprawy

W. B.

s. J. i I. z domu P.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w dniu 1 października 2016r. około godz. 15.40 w O. na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym (...) kierując autobusem m – ki (...) o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu pojazdem m – ki M. o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem, powodując uszkodzenie pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86§1kw w zw. z art. 22 ust. 1 i 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. **obwinionego W. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **86 § 1 kw** skazuje go na **karę 300,- (trzysta) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

Sygn. akt IX W 3654/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 października 2016r. około godz. 15.40 W. B. kierował autobusem m – ki (...) o nr rej. (...). Stał na prawym pasie, przeznaczonym do jazdy na wprost i w prawo, ul. (...) w O. jako pierwszy pojazd przez wjazd na (...). Na lewym pasie, przeznaczonym do jazdy w lewo, również jako pierwszy pojazd stał M. o nr rej. (...), kierowany przez K. S. (1).

Na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym (...) obowiązuje od wjazdu z ul. (...) w kierunku (...) obowiązuje następująca organizacja ruchu: lewy pas jest przeznaczony do jazdy w lewo, środkowy do jazdy na wprost i w prawo, zaś lewy do jazdy w lewo. Pasy ruchu oddzielone są od siebie liniami przerywanymi. Od wjazdu z ul. (...) miał zamiar jechać na wprost w kierunku (...), zaś K. S. (1) w kierunku ul. (...).

Po zmianie sygnału świetlnego na zielony obaj kierujący ruszyli równocześnie wjeżdżając na rondo. Kierujący autobusem przez pas prawy kierował się na pas środkowy, zaś kierujący samochodem m-ki M., jadąc równoległe do pojazdu m-ki (...) kierował się na pas lewy. W momencie, gdy pojazd m – ki M. znajdował się całą swą szerokością na środkowym pasie, lewymi kołami przy linii rozdzielającej lewy i środkowy pas, kierujący autobusem, pomimo braku odpowiedniego miejsca kontynuował wjazd na pas środkowy, doprowadzając do kontaktu pojazdów.

W wyniku zdarzenia w pojeździe m – ki M. uszkodzeniu uległ klosz prawego przedniego kierunkowskazu i zarysowana została obudowa lustra zewnętrznego prawego. W autobusie m-ki (...) zarysowane zostało poszycie lewego boku za tylną osią pojazdu.

(dowody: wyjaśnienia obwinionego, w części, w której Sąd dał im wiarę k. 23, zeznania świadka K. S. k. 23v, zeznania świadka P. N. k. 23v notatka urzędowa k. 3 , nagranie z monitoringu k. 10, protokół oględzin pojazdu m ki (...) k. 5, protokół oględzin pojazdu m – ki M. k.6, szkic miejsca zdarzenia k. 4)

Obwiniony W. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, jak w ustalonym stanie faktycznym , ale twierdził, iż do zdarzenia doszło nie z jego winy, bowiem on, jadąc w kierunku (...) musiał wjechać na pas środkowy, na co pozwalały mu znaki pionowe i poziome. W ocenie przyczyną zdarzenia było zachowanie drugiego uczestnika, który powinien wjechać bezpośrednio na lewy pas ruchu, a nie zajmować pasa środkowego.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w części, jaka została potwierdzona pozostałym materiałem dowodowymi w sprawie, a w szczególności nagraniem z monitoringu miejskiego. Nie można jednak zgodzić się z interpretacją przepisów przedstawioną przez obwinionego, o czym poniżej.

Świadek K. S. (1) zeznał zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Stwierdził, iż wjeżdżał na rondo kierując się na pas do skrętu w lewo, aby tam się znaleźć musiał wjechać na pas środkowy, na którym doszło do zdarzenia, bowiem obwiniony zajeżdżał mu drogę. Sąd dał wiarę zeznaniom wymienionego świadka bowiem są one jasne, spójne i co do zasady znajdują potwierdzenie w materiale filmowym z monitoringu miejskiego. Na zwrócenie uwagi zasługuje moment na nagraniu, gdy uczestnicy zdarzenia, ruszając z ul. (...), jadąc równoległe, kierują się na pasy przeznaczone dla ich kierunków ruchu, w przypadku świadka pas lewy.

Świadek P. N. (2) – policjant, który obsługiwał zdarzenie, zeznał, iż wersje uczestników zdarzenia na miejscu były wykluczające się, jasnej informacji nie potrafił im przekazać również dyżurny, który obserwował zdarzenie na monitoringu miejskim, stąd odstąpili do wskazywania winnego. Sąd dał wiarę zeznaniom wymienionego świadka albowiem zeznał on na okoliczności związane z jego obowiązkami zawodowymi, a zeznania jego znajdują potwierdzenie w dokumentacji sporządzonej na miejscu zdarzenia.

Zmiana pasa ruchu polega na **zmianie położenia pojazdu w stosunku do krawędzi lub osi jezdni, przy utrzymaniu ruchu na tej samej jezdni**. Z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Obwiniony, aby znaleźć się na docelowym, środkowym pasie, wjechał najpierw na pas prawy, by następnie przejeżdżając przez linię przerywaną rozdzielającą pasy, wjechać na pas środkowy. Nastąpiła zatem zmiana pasa ruchu.

Z treści przepisu art. 22 ust 1 wynika, że zmiana zajmowanego pasa ruchu może nastąpić: z zachowaniem szczególnej ostrożności (ust. 1); kierujący pojazdem, zmieniając zajmowany pas ruchu, jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierza wjechać, oraz pojazdowi wjeżdżającemu na ten pas z prawej strony (ust. 4). Szczególna ostrożność polega na upewnieniu się, czy można dokonać zmiany pasa ruchu bez utrudnienia ruchu lub spowodowania jego zagrożenia. Innymi słowy, **kierujący pojazdem musi być na tyle uważny, by zdążyć zaniechać pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub zmuszało innego uczestnika ruchu do podjęcia manewru obronnego**. Kierujący zamierzający wykonać wyżej wymieniony manewr winien go zawczasu i wyraźnie zasygnalizować (ust 5), nie można jednak zapominać, iż sama sygnalizacja nie uprawnia do wykonania manewru. Kierujący winien przede wszystkim zachowywać szczególną ostrożność i uważnie obserwować warunki ruchu od momentu powzięcia zamiaru wykonania

manewru, poprzez cały czas jego trwania, aż do bezpiecznego zakończenia. Musi liczyć się z sytuacją, w której jadący za nim kierujący zdoła wykonać ten manewr wcześniej i będzie się znajdował w pozycji uprzywilejowanej. Niewątpliwie kierujący pojazdem M. w momencie zdarzenia znajdował się na środkowym pasie ruchu (na który musiał wjechać, by następnie zmienić go na lewy), gdy tymczasem obwiniony, ze względu na gabaryty swego pojazdu, znajdował się częściowo na pasie środkowym, a częściowo na pasie prawym. W ocenie Sądu, kierujący autobusem błędnie założył, iż kierujący M., obierze inny tor ruchu na pas lewy, nie obserwował w lusterku bocznym, czy na pasie ruchu, na który zamierza wjechać znajduje się jakiś pojazd, któremu należy ustąpić pierwszeństwa.

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu, wina obwinionego jest ewidentna i została mu udowodniona. W. B. w dniu 1 października 2016r. około godz. 15.40 w O. na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym(...) kierując autobusem m – ki (...) o nr rej. (...) podczas zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa kierującemu pojazdem m – ki M. o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia z tym pojazdem, powodując uszkodzenie pojazdów oraz zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 86§1k w zw z art. 22 ust 1 i 4 Prawa o ruchu drogowym Z mocy tego przepisu obwiniony została skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd miał na uwadze jego dotychczasową karalność za wykroczenia drogowe (k. 15 – 15v) oraz fakt, iż jest kierowcą zawodowym, od którego można wymagać większego profesjonalizmu i ostrożności niż od innych kierujących pojazdami. Dodatkowo nie można zapominać, iż obwiniony przewoził wielu pasażerów i był odpowiedzialny za ich zdrowie i życie.

W ocenie Sądu, kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia go zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Sąd, uwzględniając sytuację materialną obwinionego, zwolnił go od kosztów postępowania i opłaty w sprawie.